

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

assalt frustrat al govern de la república

MAI no havíem tingut massa confiança en l'esperit renovador i revolucionari del partit anomenat, paradoxicament, Radical; sempre ens havia semblat que la bèlica i ampul·losa oratòria del seu cabdill—avui ja sincerada i matitzada d'un fort regust conservador—no era altra cosa que una mena de focs d'artifici per a enlluernar les masses d'esperit simplista i servir-se d'elles com a plataforma per a conquerir una posició i un prestigi personal, dins la política del país.

Els homes com els partits polítics als quals pertanyen, han de presentar-se, davant l'opinió pública, amb un programa i un ideal ben precís i susceptible de realització i no enganyar ningú amb utopies impracticables; és evident també que els homes i els partits polítics no s'han de valorar pel nombre de discursos més o menys eloqüents, oportunistes i maquiavèlics que puguin fer, sinó per la seva constant actuació pública, pels seus actes, els quals sempre hauran de convergir a la realització del seu ideal i a la plasmació del seu contingut doctrinal a la vida del poble que anhelan reformar i perfeccionar en un sentit de continua progressió.

Cal convenir que la tàctica, o el coratge d'actuar, en el sentit que es venia predicant, quan les possibilitats i responsabilitats del poder eren llunyanes, ha fallat en el partit Radical; el seu cabdill, senyor Lerroux, ho ha confirmat suara al Parlament de la República, en un malaurat discurs d'oposició al govern, el qual, en lloc de tombar-lo o afeblir-lo, com es proposava el seu autor, ha contribuït al seu enfortiment, mentre que pel que fa referència al partit radical, es pot gairebé assegurar que marcarà el principi del seu enrunament.

Per a acceptar i rebre amb satisfacció l'arribada del lerrouxisme al govern de la República, cal que recordem que el seu pas pel govern municipal de la capital de Catalunya, no deixà pas cap bell estel digne de lloança, ni en el camp de la cultura i educació popular, ni tampoc cap model d'exemplar administració de la ciutat; llavors un afany d'assegurar les bases del partit damunt interessos de caràcter més abans materials, induí el lerrouxisme a fer una política de contentació personal, originant un favoritisme que de

olot, 23 juliol de 1932.—any III.—núm. CXXIV.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.